

School schroomt bij hulp aan Downkind

De Korenaer wil project voor Down-aag uitbreiden scholen.

Piercx
ur Willem Pronk van Korenaer in Eindhoeft er weer een stevigen. Twee ouders uit uit Eindhoven, wild met het syndroom graag naar Pronks. Dat mocht niet van e.

mocht wel, maar dan neente niet opdraaien verskosten.

st het kind maar naar onderwijs in de buurt kon het wel. Via de missie kregen de r toch gelijk.

dat nou in? Gemeenen wel vervoer naar onderwijs, maar niet onderwijs, en De Korenaer basisschool. Maar, dat mag ook duidel-

heeft op de locatie Vih Woensel 300 leerlinnie zeven Downers, zo preektaal heten. De ngt de doelgroep on-

der de naam De Vuursteen al zeker acht jaar. De eerste generatie is net van school af.

Aanleiding om er destijds mee te beginnen, was het feit dat ouders met Downkinderen letterlijk moeten leuren om hun kind in het basisonderwijs ondergebracht te krijgen. Op verzoek van enkele ouders stelde de organisatie waar De Korenaer bij hoort, de Stichting Katholiek Protestants Onderwijs, voor een project te starten. Daarvoor meldden zich weinig scholen, herinnert Willem Pronk zich, maar hij kreeg zijn team mee. Sindsdien kan De Korenaer op jaarbasis acht Downkinderen helpen. Hij heeft er zeven, de achtste komt eraan.

Slechte ervaringen op andere scholen hebben ouders genoeg, zo weten Eric-Rooijakkers (43) en Angélique Kuijs. Hun zoon Carel (10) gaat elke dag naar de Vitruviusweg. Het Helmondse gezin woonde destijds in Best.

Eigenlijk troffen ze het daar. De directeur van de Beste basisschool had een zusje met Down, dat klikte meteen. Toch ging het niet goed. De school hield vast aan het eigen schema en Carel zat er vaak maar moederziel alleen bij. Met de komst van een nieuwe directeur was ook de klik weg. De school

kwam er rond voor uit: men had er zich zwaar op verkeken.

Ries (11), Carel (10), Kjell (9), Sanne (8), Lotte (7), Esther (6) en Rayan (6) zitten in de gewone groepen van de basisschool, samen met andere kinderen. Daarnaast brengen ze ook veel tijd door in een eigen ruimte, de Vuursteen. De verhouding is gemiddeld zestig procent De Vuursteen, veertig procent de eigen groep, maar per kind wisselt dat veel. Ries bijvoorbeeld, die heel goed meekomt in groep zeven, is juist heel vaak bij zijn klasgenootjes.

De school benadert de kinderen volgens het mediërend leren van Feuerstein, legt zorgleerkracht Gerda van Trigt uit. Daarin zoekt de school naar wat de kinderen goed kunnen en probeert dat verder te stimuleren.

Ramses van Oers is leerkracht van De Vuursteen. Hij meent te weten waarom scholen huiverig zijn Downers aan te nemen: onwetendheid. „Wij zijn er trots op, we doen er moeite voor en na al die jaren hebben we veel ervaring in huis. In Eindhoven is ruimte voor een tweede Vuursteen. Ons concept is aangeboden aan een andere school, maar die haakte af. Het team was bang dat het te zwaar ging worden.”

Kinderen met het syndroom van Down worden vaak weggezet, vindt Van Oers, alsof ze allemaal hetzelfde zijn. „En dat is niet zo. Een Downer met hoge intelligentie scoort beter dan de gewone lagere uitstroom van het basisonderwijs. Die kinderen zijn heel leerbaar.”

Voordeel van een reguliere basisschool is dat het Downkind met gewone kinderen omgaat, en daar veel van leert. Andersom, overigens, geldt dat ook. De Downers gaan op een gewone manier mee in de populatie, hebben gewone vriendjes en vriendinnetjes, gymmen mee. „De andere kinderen kennen onze Downers goed. Ze staren een Downkind niet na op

Ries doet gewoon mee in groep zeven van basisschool De Korenaer.

foto Jean Pierre Reijnen

straat. Ze zien ze hier iedere dag.” In 2012 gaat de wet passend onderwijs in. Scholen moeten kinderen een plek bieden en letterlijk ‘passen onderwijs’ bieden. Veel scholen proberen zich nu al voor te bereiden. Volgens Van Oers moet het onderwijs haast maken. In dit land is per 1 januari een andere wet van kracht: de wet gelijke behandeling. „Ik verwacht een rechts-

zaak met een ouder die van een basisschool eist dat die zijn Downkind opneemt. Dat kan over vier weken al en dan heb je als school maar iets te bieden.” Volgens directeur Pronk is er voor een school wel degelijk een manier om eronder uit te komen. „Ouders merken meteen of ze welkom zijn. Als ze de indruk hebben dat dat niet zo is, brengen ze hun

kind daar niet naartoe. Dat doe je je kind niet aan.” Pronk is geen voorstander van het plaatsen van een Downer in het speciaal onderwijs. Downers kunnen zich stevig ontwikkelen en er zijn grote verschillen tussen de kinderen onderling. „Ik vind dat alle kinderen op de basisschool thuishoren, tenzij het echt helemaal niet kan. Wij hebben als school wat te bieden

en dus zijn ze welkom.” Het aanbod rechtvaardigt meer ‘Vuurstenen’, vindt hij. Pronk heeft een draaiboek voor de school die dat wil, en wil graag begeleiden. „Het is inderdaad onwetendheid dat ze er niet aan durven te beginnen.”

 Reageer op ed.nl